

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12637>

La independència com a oportunitat anarquista de qüestionar-s'ho tot

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : divendres 13 d'octubre de 2017

L'autor reivindica un anarquisme social que busqui confluències amb altres moviments i tingui capacitat d'incidència en la quotidianitat de la societat i del mateix procés d'independència que viu actualment Catalunya.

No tinc ni idea de com acabarà aquest conflicte sobre la independència de Catalunya, i no vull creure en la raó, perquè la raó és sempre pel més fort o pel qui s'amaga de les realitats; però en dóna la mosca a l'orella que aquest conflicte, en el moment en què es troba, cada vegada pot ser més transversal i interessant si els ara intermediadors que es reclamen, almenys per la banda de la Generalitat, de l'Església i altres, no tenen l'efecte esperat, com és de preveure en el cas de l'Espanya eterna que sembla que continuï al segle XIX. Per aquest motiu, caldrà molta imaginació per contrarestar la violència que són capaços de legitimar aquests governs.

Però parlant de l'anarquisme i el seu comportament avui, hem vist com diferents sindicats i col·lectius han estat a l'altura i han convocat vagues generals i una sèrie de lluites molt interessants, com a mínim per conservar la dignitat de les persones, que avui dia no és poca cosa. Ara bé, tot i observar que el moviment que en aquests dies hi ha als carrers de Catalunya representa una diversitat inaudita i de vegades inimaginable, caldrà tindre molt en compte la singularitat del present i sobretot les humilitats que es fan necessàries i que ens han de permetre continuar endavant amb molt d'enginy.

Deixant de costat els moviments polítics per la banda alta, sabem que el debat actualment està totalment desvirtuat i escapçat, és a dir, res és racional; però crec que pels anarquistes no hauria de ser un problema d'independentisme sí o no, sinó més aviat reprendre el debat del 78 a on els anarquistes vilipendiats es varen quedar pràcticament sols davant el pacte i repartiment del pastís entre franquistes, convergents, socialistes i comunistes. Ara, per fi, tenim l'oportunitat de no estar sols contra aquella constitució per la qual, com anarquistes, vàrem lluitar i votar en contra. Si trobeu massa lluny el debat del 78, res millor aquests dies que qüestionar l'Estat espanyol actual, que és l'únic existent. De l'hipotètic català ja en parlarem, per què tot està per fer i quan tot està per fer poden passar moltes coses i, si de cas, tal com està l'ambient igual podem posar-hi cullerada.

Crec que l'anarquisme del segle XXI ha de tornar a ser molt més social i buscar les confluències més directes amb el que representen els moviments socials de cada moment. És a dir, l'anarquisme va arrelar quant va estar al costat del poble amb els seus mateixos anhels i tenim referències, per exemple, en aquella capçalera de la Solidaridad Obrera de 1931, que deia que els treballadors van assaltar la CNT, senzillament, per què van entendre que era l'única organització que els representava. Per això és necessari aparcar els purismes que impossibiliten la participació d'una part important d'aquest anarquisme en la vida quotidiana de la societat i que el fa inviable i elitista.

En definitiva, veient els moviments d'aquest nou segle que reneix, amb els reptes globals que truquen urgentment a la porta, crec que és necessari una mirada a les postures del decreixement que pel moment solament tenen opcions localistes i federalistes, per això tenim moltes coses a aprendre i posar-hi molta imaginació, cosa que li falta a la vella política i inclús a l'anarquisme heterodoxa ancorat en les seves postures tradicionals del segle XX.

** Manel Aisa és llibreter, escriptor i documentalista expert en el moviment obrer llibertari. Article publicat a la Directa.*
<https://directa.cat/actualitat/independencia-com-oportunitat-anarquista-de-questionar-sho-tot>